

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer.

Der valgtes: *Jessen, Sigvald Olsen, Stilling, Hauge, Borgbjerg, Moesgaard-Kjeldsen, Ivar Berendsen, Niels Petersen, R. Rasmussen, N. Neergaard, Slesbager, Brorsen, Birch, Starcke og Schovelin.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lov Nr. 124 af 29. April 1913 om Understøttelse til Børn af Enker.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 277).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 63 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1916 til 31. Marts 1917.

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Idet jeg forbeholder mig senere at komme udførligt ind paa Spørgsmaalet om Tisvilde Hegn, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen). Jeg har slet ikke talt om Statsskovbruget i Almindelighed. Det fremgaar klart af Rigsdagstidenden. Professor Oppermanns Brev, som det ærede Medlem lagde saa stor Vægt paa, er et

Brev, som jeg for min Del er rigtig glad for; naar det læses med den fornødne Kritik, vil det vise det høje Ting, at mine Bemærkninger om Tisvilde Hegn, hvad de væsentlige Spørgsmaal angaar, staar ved Magt. Paa et Punkt har jeg dog taget fejl, og det beklager jeg. Man har fortalt mig ude i Tisvilde, at det var forbudt at sanke Kvas i Skovene. Da jeg har været ude i Tisvildeegnen hyer Sommer de sidste 5 Aar og aldrig nogen Sinde paa mine daglige Vandringer har set et eneste Menneske samle Kvas, tænkte jeg ikke, at den Oplysning kunde være forkert. Naar nu imidlertid Skovrideren paastaar, at det er Tilfældet, vil jeg selvfølgelig tage min Udtalelse angaaende den Ting tilbage. Men jeg glæder mig ikke des mindre over, at jeg har omtalt det Spørgsmaal. Naar det er tilladt at samle Kvas og en stor Del af Befolkningen i Øjeblikket befinder sig i en Nødstilstand, haaber jeg, at det, at jeg fejlagtig har paastaet det modsatte, giver Anledning til, at man officielt meddeler, at nødlidende, ubemidlede Mennesker har Lov til at samle Kvas i Tisvilde Hegn. Der ligger mange Hundrede Læs disponible, og det skulde glæde mig, om den højtærede Landbrugsminister vilde foranledige, at en saadan Meddelelse kom til Offentlighedens Opfattelse. Desuden tillader jeg mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han foranlediger, at Finansudvalget faar Lejlighed til at bese Tisvilde Hegn, at det baade er en Skov med de store Muligheder som Folkepark, jeg talte om, og en Skov, i hvilken der i høj Grad trænges til Skovning. Jeg føler mig overbevist om, at man ved Selvsyn vil komme til det Resultat, at jeg paa alle Punkter har Ret.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Naar det ærede Medlem er tilfreds med Professor Oppermanns Erklæring, kan jeg for mit Vedkommende ogsaa kun være det. Jeg tror, at alle ærede Medlemmer, der har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med denne Erklæring, vil være paa det rene med, at de Angreb, det ærede Medlem rettede mod Skovrider Heilmann, derigennem er fuldstændig afkræftede. Naar det ærede Medlem derefter sagde, at han ikke havde talt om Skovbruget i Almindelighed, vil jeg sige, at han erklærede jo netop: Nu „vil jeg gaa over til Behandlingen af det andet